

на перошината ѝ прилича на цвѣта на скалитѣ и лишеитѣ. Но зимѣ това облѣкло е негодно. Вредѣ земята се покрива съ бѣла пелена. Трѣбва и тя да се прѣоблѣче, иначе лесно би попаднала на око на разни грабители. И тя смѣква лѣтното си облѣкло. Въ замѣна на него, израства ѝ друга перошина, тя става бѣла като снѣга, който покрива и земята, и скалитѣ, и шрѣкналитѣ надъ нея храсти.

Сжщо и съ сѣверната лисица. Нейната козина сега е бѣло-синкава, сжщо като снѣга или леда, буцитѣ на който се надигатъ и красятъ ту тукъ, ту тамъ снѣжнитѣ полета. Ала ето настава лѣто. Снѣгътъ се топи и потъмнѣва. Леденитѣ буци се покриватъ съ каленъ пласть. Подава се черната земя. Ненужна е вече и бѣлата прѣмѣна на сѣверната лисица. И тя е успѣла ѓврѣме да се прѣоблече. Още на пролѣтъ козината ѝ започва да се промѣня, да потъмнѣва, а до лѣто — цѣлото ѝ облѣкло е промѣнено, добило тъменъ земенъ цвѣтъ, сжщи цвѣтъ като на мѣстото, кждѣто тя живѣе.

Ще настане зима, тъмната козина ще опада и вмѣсто нея ще израсте бѣла.

